

Slagslunde Fjernvarmelaug

Formand Marie Louise Allerslev, Egetofte 7, Slagslunde 3660 Stenløse. Tlf.: 4818 3884
e-mail: SFL@SlagslundeFjernvarmelaug.dk

Slagslunde den 5. januar 2008

Energiklagenævnet
Frederiksborggade 15
1360 København K.

Vedrørende klage over Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007, journalnummer 21-590.

Energiklagenævnet har i brev af 21. november 2007 anmodet om Energitilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte klage og i brev af 21. december 2007 forespurgt, om Slagslunde Fjernvarmelaug har yderligere bemærkninger til sagen.

Til Energitilsynets bemærkning om at spørgsmålet om, hvorvidt E.ON Varme Danmark ApS kan gøre de opdaterede leveringsbetingelser gældende over for fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde, skal besvares af de almindelige domstole eller af Ankenævnet på Energiområdet, skal det oplyses, at Slagslunde Fjernvarmelaug og jeg som formand for Slagslunde Fjernvarmelaug allerede den 5. juli 2007 har forelagt dette spørgsmål for Ankenævnet på Energiområdet, der har meddelt, at ankenævnet i øjeblikket behandler denne sag som en konkret klage fra undertegnede.

Slagslunde Fjernvarmelaugs klage til Energitilsynet vedrørte det forhold, at E.ON Varme Danmark ApS mener sig berettiget til at ændre de leveringsbestemmelser, der er aftalt med fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde, når blot bestemmelserne er i overensstemmelse med varmforsyningslovens prisbestemmelser. Vi finder det helt urimeligt, når Energitilsynet i sin afgørelse af 25. oktober 2007 kommer frem til, at varmforsyningsloven ikke er til hinder for, at E.ON Varme opdaterer leveringsbetingelserne, uanset den indgåede aftale, der er uopsigelig i 20 år fra leverandørens side.

Energitilsynet ser i sin afgørelse således fuldstændig bort fra, at de med os indgåede prisaftaler også er i overensstemmelse med varmforsyningslovens prisbestemmelser, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, og til bemærkningerne i "Varmeforsyningsloven med kommentarer af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen", side 119, 3. afsnit. Det er baggrunden for, at vi mener, at fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde ikke med henvisning til varmforsyningsloven kan blive forpligtet til at betale mere end den pris, der følger af de i vor kontrakt aftalte reguleringer. Det skal her bemærkes, at den variable betaling reguleres ved hjælp af ny gaspris. Grundbeløbet på 492 kr., jf. § 5.4 i de aftalte "Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESA's kraftvarmeværk i Slagslunde" af 7. november 1995, er udregnet således, at det udover at dække prisen for varme også skal dække alle andre omkostninger, bortset fra administrationsomkostninger, der dækkes af et fast administrationsbidrag som fast betaling. De stigende udgifter som følge af stigende oliepriser er således blevet dækket ved reguleringen af den højere gaspris. Der er derfor intet belæg for ikke at overholde de prisaftaler, der er indgået med fjernvarmeforbrugerne i Slagslunde.

Den stigende gaspris betyder imidlertid også, at der sker en voldsom stigning af den del af grundbe-

løbet på 492 kr., der skal dække andre omkostninger, uden at det er dokumenteret, at dette har været nødvendigt. Der har eksempelvis ikke været tale om ekstraordinære udgifter til renovering og modernisering af fjernvarmenettet.

Energitilsynet anfører, at der må foreligge en misforståelse i vort klagepunkt om det øgede provenu fra den faste betaling, og henviser til, at det drejer sig om, at provenuet fra afregningen af fjernvarmen vedrører det samlede provenu, og at det skal forstås således, at det ikke er hensigten, at forsyningens samlede provenu skal stige, men at de enkelte omkostninger skal dækkes af den pågældende tarifiering, således at faste omkostninger dækkes af faste afgifter og variable omkostninger af variable afgifter.

Uanset disse velvalgte formuleringer er denne argumentation imidlertid meningsløs, idet langt de fleste omkostninger dækkes af den variable betaling. Skulle man følge princippet om kosttægte tarifiering, hvor omkostningerne der er forbundet med varmforsyningen for den enkelte forbruger ikke ville blive beregnet på grundlag af forbruget, men på grundlag af en fast faktor som f.eks. husets m² areal, som absolut ikke behøver at hænge sammen med forbruget, ville det betyde en for fjernvarmebrugere helt uacceptabel og en i øvrigt uigennemførlig skævfordeling. Det ved Energitilsynet udmærket godt. Jeg tillader mig i den forbindelse at henvise til ”Varmeforsyningsloven med kommentarer af Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen, side 180, sidste afsnit. Citat: ”Gas- og Varmeprisudvalget meddelte ved cirkulæreskrivelse af 21. juni 1992 til samtlige varmforsyningsvirksomheder, at mindst 20% af de samlede omkostninger skulle dækkes af indtægter fra faste betalinger under forudsætning af, at de faste betalinger udgjorde mindst 20% af de samlede omkostninger”. ”Varmeforsyningsloven med kommentarer af Klavs V. Gravesen m.fl.”, formulerer det således på side 127, fjerde afsnit: ”Det fremgår af cirkulæreskrivelse [samme som ovenfor ifølge fodnote] fra det tidligere Gas- og Varmeprisudvalg, at værker siden 1994 ... har kunnet lade maksimalt 80% af de samlede omkostninger dække af indtægter fra afregningen af det målte forbrug”.

Udgangspunktet, skriver Energitilsynet, er varmforsyningslovens ”hvile-i-sig-selv” princip, ”hvor omlægningen af tariffen efter varmforsyningsloven blot sikrer en mere kosttægte tarifiering på den måde, at den faste betaling efterhånden dækker mere af de faste omkostninger end tidligere”. Energitilsynet skriver endvidere: ”en omlægning af tariffen efter dette princip vil samlet set ikke give et øget provenu, fordi indtægterne under princippet i forvejen svarer til omkostningerne”. ”Kosttægte tarifiering” er imidlertid ord, man kan slå om sig med, men som ikke kan føre til, at den faste forbrugsuafhængige afgift kan dække alle forsyningens forbrugsuafhængige omkostninger, hvilket der er gjort rede for ovenfor. Det er derfor helt urimeligt at forhøje den faste afgift, når der ikke sker et tilsvarende fald i den variable afgift. *Når vi har klaget over, at det samlede provenu af den faste afgift er steget, er det fordi der ikke er sket en tilsvarende reduktion i den variable betaling.*

Når henses til Energitilsynets henvisning til et ”hvile-i-sig-selv” princip og kosttægte tarifiering er det ikke helt ligetil at forstå, at Energitilsynet til trods herfor har den opfattelse, at et kommercielt forsyningsselskab ikke skal dokumentere sådanne anmeldte underskud, som der er tale om for fjernvarmforsyningen i Slagslunde. Vi gør igen opmærksom på, at der ifølge Energitilsynets anmeldelsesblanket skal vedlægges dokumentation for anmeldte underskud. Dette er ikke sket, og for Slagslundes vedkommende er der endog tale om et meget stærkt voksende udokumenteret underskud. Endvidere synes det ikke at genere Energitilsynet, at varmforsyningsselskabet aldrig har anmeldt et endeligt regnskab for perioden 1/5 2004 – 30/4 2005, og at der aldrig er anmeldt regnskaber for årene før 2002. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den af Energitilsynet nævnte afgørelse, truffet af Energiklagenævnet den 4. november 2004, ikke er relevant i denne sag. I vores sag er der ikke tale om vurdering af enkeltposter til eksempelvis repræsentation i et privat varmeværk (a.m.b.a.), hvor sagens realitet allerede er afgjort af andre instanser, men om et kommercielt forsyningsselskabs udokumenterede regnskaber og underskud.

Efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4, kan Energitilsynet gribe ind over for tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser, hvis Energitilsynet finder disse urimelige. Derved har varmforsyningsloven et forbrugerbeskyttende formål. Det er således Energitilsynet, der skal føre kontrol med

varmepriserne og sikre, at der ved fastsættelsen af priser og betingelser tages hensyn til forbrugerne.

Det er naturligvis klart, at Slagslunde Fjernvarmelaug ikke har mulighed for at fremskaffe yderligere dokumentation for det, vi har fremlagt for Energitilsynet. Havde vi det, var det ikke nødvendigt at bede Energitilsynet om hjælp. Energitilsynet skriver, at det ikke er tilsynets opgave at kontrollere bilag eller at foretage lignende arbejder, der normalt varetages af forsyningens revisor, og at det ikke giver mening at henvide til generelle og samlende regnskaber og skatteregnskaber fra E.ON Varme Danmark ApS. Hertil skal det bemærkes, at det kun er det eksterne regnskab, som kontrolleres af selskabets revisor, og ikke det interne regnskab, som er grundlaget for anmeldelserne til Energitilsynet. Netop derfor giver det mening at henvide til det eksterne regnskab, idet det enkelte forsyningsområde indgår i det eksterne regnskab og i det skattemæssige regnskab. Det er derfor selvmodsigende, når Energitilsynet først henviser til revision af det eksterne regnskab for derefter at afvise relevansen af det eksterne regnskab.

Klagen er behandlet som en sekretariatssag, fordi der - som det oplyses - på Energitilsynets møder behandles sager af principiel karakter eller væsentlig samfundsmæssig eller økonomisk interesse. Skal Energitilsynets sekretariats bemærkninger forstås således, at en sag, der vedrører et forsynings-selskabs mangelfulde opfyldelse af sin anmeldelsespligt er unddraget denne skelnen?

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev